

पुज्य लालाजी महाराजको १४१ औं जन्म उत्सव, १ देखि ४ फेब्रुअरी २०१४

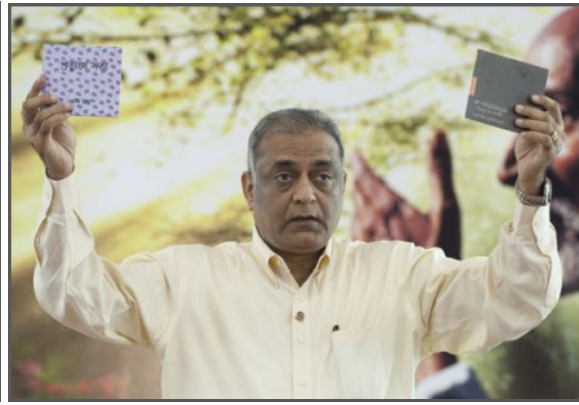
मणपाककम

मालिकले फेब्रुअरी २ मा विहानको ७.३० बजे सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो । जव उहाँ आफ्नो क्लि चेरमा ध्यान हलमा प्रवेश गर्नु भयो, करिव ४००० अभ्यासीहरूले एकै साथ थपडि बजाएर स्वागत गरे । सत्सङ्ग, एक घण्टा पाँच मिनेट सम्म चलेको थियो । सत्सङ्ग पश्चात उहाँले एउटा वार्ता दिनु भयो जसको मुख्य जोड थियो अभ्यासीहरूले समय खेर फाल्नु हुँदैन किनभने समय छोटो छ र अभ्यासीहरूले तिनीहरूको दैनिक अभ्यासमा केन्द्रित हुनुपर्दछ । उहाँले भन्नु भयो सहज मार्गको माध्यमद्वारा कुनै पनि व्यक्तिको लागि एउटै जीवन कालमा मोक्ष सम्भव छ, जव कि पहिले यसको लागि हजारौं हजार वर्ष लाग्दथियो ।

सांभ्रमा, सत्सङ्ग पश्चात चेन्नाईका युवाहरूले एउटा साँस्कृतिक कार्यक्रम प्रस्तुत गरे । २ तारिख वसन्त पंचमीको दिन विहान ७.३० बजे बजे मालिकले सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो तत्पश्चात सिष्टर

माधुरी कृष्णाले क्लिप्सबाट एउटा सन्देश पढेर सुनाउनु भयो । त्यसपछि ब्रदर पि.आर. कृष्णाले एउटा वार्ता दिनु भयो जस्मा उहाँले मालिकको जीवनको केहि महत्वपूर्ण घटनाहरूकाबारेमा भन्नु भयो । मालिकले मिशनमा अभ्यासीको रूपमा पचास वर्ष पुरा गर्नु भएको छ । ब्रदर कृष्णाले यो पनि भन्नु भयो कि मालिक अभ्यासीहरूको लागि करुणा र प्रेमले परिपूर्ण हुनुहुन्छ, तथा कुनै पनि व्यक्ति प्रति उहाँमा गुनासो छैन । वार्ता पछि, मालिकले केक काट्नु भयो । जव उहाँ हलबाट बाहिर निस्किएरहुनु भएको थियो एक रसियन जोडिले उहाँसित भेटे र उहाँले तिनीहरूको विवाहको आशिर्वाद दिनु भयो । त्यसपछि मालिक एउटा अस्थायी चमेनाघर उद्घाटन गर्न जानु भयो । हलमा ब्रदर गुरप्रित चरणले केहि भजनहरू गाउँनु भयो । साँझ ६.३० बजे उत्सवलाई समाप्त गर्न ब्रदर गणेश र कुमारनले भजन गाउँनु भयो र सिष्टर जयन्तिले उहाँहरूलाई विणामा साथ दिनु भयो ।

तिरुप्पुर, १ देखी ४ फेब्रुअरी २०१४

धेरै लामो समय पश्चात लालजीको जन्म उत्सवमा एउटा अन्तर्राष्ट्रिय भण्डाराको आयोजना भयो । चार दिने भण्डारा १ फेब्रुअरी देखी ४ फेब्रुअरी, तिथी अनुसार बसन्त पंचमी सम्म संचालन भएको थियो । अभ्यासीहरूले उत्सव भन्दा पहिले नै तयारी गरेका थिए, यस्को लागि पुरै काम गरे तथा समाप्तिमा पनि मद्दत गरे । आयोजना अत्यन्त उच्चस्तरको थियो तथा हामीले तिरुप्पुरबाट अपेक्षा गरेको जस्तै थियो । ४ तारिखको दिन सम्ममा अभ्यासीहरूको उपस्थिति बढ्दै गयो र १५०० स्वयंसेवक, १९२९ केटाकेटी सहित १६५०० सम्म पुगेको थियो ।

प्रत्येक दिन तीन वटा सत्सङ्गहरू हुन्थ्यो विहान ६:३० मा, ११ बजे र वेलुकि छ बजे । ब्रदर कमलेशले सत्सङ्ग अवधिभरिमा छ वटा वार्ताहरू दिनु भयो र एउटा वार्ता प्रशिक्षकहरूको लागि दिनुभयो । यी वार्ताहरूले अभ्यासीहरूलाई गहिरिएर जान, आफ्नो बुझाइलाई सुधार गर्न तथा जुन कुरा महत्वपूर्ण छ त्यसमा केन्द्रित हुन मद्दत पुग्यो ।

उत्सवको सबै पक्षमा मालिकको आध्यात्मिक उपस्थिति महसुस गर्न सकिन्थ्यो यद्यपि उहाँ शारीरिक रुपमा त्यहाँ उपस्थित हुन सक्नु भएन । २ तारिखको दिन चेन्नाईबाट उहाँको वेव लिङ्कको माध्यम द्वारा सम्पर्क हुन सम्भव भयो जव उहाँले विहानको सत्सङ्ग पश्चात जम्मा भएका समुहसित वार्ता गर्नु भयो । समारोह समितिको अध्यक्षको रुपमा ब्रदर कमलेशले सबैलाई यस स्थानमा विद्यमान सूक्ष्म स्पन्दन अनुरूप आफ्नो व्यवहारहरूमा परिवर्तन ल्याउन प्रोत्साहन गर्नु भयो जस्को फलस्वरूप स्वभाविक अनुशासन कायम हुन सकोस ।

२ तारिखको दिन साँझ ६:३० को सत्सङ्ग पछि ब्रदर कमलेशले चार वटा विवाह सम्पन्न गराउनु भयो र फ्रेब्रुअरी २०१४ मा प्राप्त भएको व्हिप्सर्स सन्देश पढेर सुनाउनु भयो । कहि नयाँ प्रकाशन तथा फोटो हरुको लोकार्पण गरियो तत्पश्चात ब्रदर गुरप्रित र ब्रदर पियुसको भजनहरू सुनाईए ।

ब्रदर कमलेशको पहिलो वार्तामा उहाँले लालाजीको वार्तालापको सिद्धान्त पढेर सुनाउनु भयो जस्मा लालाजीले हामीलाई यो आग्रह गर्नु भएको छ कि हाम्रो वार्तालापको शैलिले हाम्रो मनको सन्तुलित अवस्थाको र हाम्रो हृदय र चरित्रको शुद्धतालाई प्रतिबिम्बित गर्दछ ।

त्यसपछिको वार्तामा ब्रदर कमलेशले निर्धारित गरिएको ढंगले नियमित साधना गर्नुको महत्वमा जोड दिनु भयो । उहाँले हाम्रो दैनिक जीवनका त्यस्ता विभिन्न कारक तत्वहरू को बारेमा भन्नु भयो जसले

हामीमा संस्कार बनाउँदछ । जस्तो कि हाम्रो कुराकानी गर्ने ढंग, हामीले खाने खाना आदि । उहाँले ध्यान पछि हाम्रो अवस्थाको बारेमा सोच्नु पर्ने आवश्यकताको बारेमा र यसलाई कायम राखी राख आवश्यकताको बारेमा जोड दिनु भयो । ४ फेब्रुअरीको समाप्तिको भाषणमा उहाँले सबैलाई बधाई दिनु भयो र भन्नु भयो कि लालाजी महाराजले सुरु गर्नु भएको सत्सङ्ग आयोजनाको व्यवस्था अब एक सय वर्ष पुगेको छ । २ तारिखको दिन उहाँले प्रशिक्षकहरू CICs, ZICs हरुलाई स्थायी ध्या(नहलमा सम्बोधन गर्नु भयो र ३ तारिखको दिन सबै स्वयं सेवकहरूको लागि एउटा विशेष सत्सङ्ग आयोजना गर्नु भयो ।

आयोजकहरूले विभिन्न विषयमा हाता भित्र सुन्दर पोष्टरहरूको व्यवस्था गरेका थिए । ध्यानहलको ठीक अगाडी लालाजी महाराजको विषयमा प्रस्तुति थियो । क्यान्टिन र केटाकेटीको कुनाको अर्को तर्फ चरित्र निर्माण र नियमहरूको विषयमा अत्यन्त राम्रो प्रस्तुति थियो । कटेजको छेउमा मौन क्षेत्रको लागि स्थान छुट्याईएको थियो त्यहाँ त्यस क्षेत्रलाई हृदयमा आधारित मौन चिन्तन र ध्यान कसरी गर्ने भन्ने विषय भल्काउने पोष्टरहरू लगाईएका थिए ।

केटाकेटीहरूको लागि बनाईएको केन्द्रमा केटाकेटीहरूलाई तीन भागमा विभक्त गरीएको थियो । अत्यन्त साना (०-६ वर्ष सम्म), साना ताराहरू (७-१२ वर्ष सम्म) र युवाहरू (१३-१९ वर्ष सम्म) प्रत्येक समुहलाई विभिन्न गतिविधीमा व्यस्त राख्नको लागि प्रत्येक समुहलाई समर्पित स्वयं सेवकहरू छुट्याईएका थिए । ति गतिविधिहरू नैतिक मूल्य दर्साउन तथा सहज मार्ग बुझाउन तर्फ केन्द्रित थिए । तिनीहरूको योग्यतालाई दर्साउने एउटा सांस्कृतिक कार्यक्रम आयोजना गरिएको थियो ।

मणपाक्कमबाट समाचार

डिसेम्बर २-१४, २०१४

प्रशिक्षक प्रशिक्षण सेमिनार : जस्तो कि पहिलेको ईकोजमा उल्लेख भएको छ, करिव वीस जनाको प्रशिक्षक बन्ने उमेदवारहरुको समुहहरुलाई प्रशिक्षक बनाउन दिईने प्रशिक्षणको लागि मणपाक्कममा आमन्त्रण गरिएको थियो। सोमबार देखि प्रत्येक दिन विहान प्रशिक्षकहरुलाई बोलाईन्थ्यो र मालिकले सिटिङ्ग दिनु हुन्थ्यो। एक दुई पटक उहाँले समुह सित कुरा गर्नु भयो। र एक पटक उहाँले तिनीहरु सबैसित व्यक्तिगत रुपमा नै भेटनु भयो यद्यपि अन्तिम सिटिङ्ग चार दिन सम्म दिने भन्ने योजना थियो तर मालिकले ६ तारिख शुक्रबारको दिन प्रत्येकलाई अन्तिम सिटिङ्ग दिनु भयो। यी सबै सिटिङ्गहरु समाप्त गरेर सबै लाई प्रशिक्षक प्रमाण पत्रहरु वाडियो। यति गरि सक्दा कुनै पनि व्यक्तिले मालिकको अनुहारमा सन्तोष र राहत महसुस गरेको भाव देख्न सक्दथियो।

आइतवार डिसेम्बर १५, २०१३

ब्रदर कमलेशले आइतवारको सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो र एउटा सानो वार्ता दिनु भयो उहाँले मालिकको अभ्यासी प्रति रहेको प्रेमको बारेमा कुरा गर्नु भयो जस्मा मालिकलाई कुनै कुराको अपेक्षा हुँदैन जब कि हाम्रो प्रेममा हाम्रो अपेक्षा रहन्छ।

निन्द्रा विशेषज्ञ:

मालिकले आधा घन्टा यु.यस.ए. बाट आएका एक जना चिकित्सकसंग विताउनु भयो जो निन्द्रा विशेषज्ञ थिए। मालिक उनको कार्यको बारेमा उत्सुक हुनुहुन्थ्यो। चिकित्सकले कसरी शरीरमा भएका विभिन्न कमिहरुको कारणले गर्दा निन्द्रामा बाधाहरु हुन्छन् भन्नुभयो। त्यसपछि उनले भने कि मालिकले दैनिक रुपमा नरिवलको पानी पिउनु पर्दछ। मालिक मुस्कुराउनु भयो र भन्नु भयो मलाई नरिवल पानी मन पर्दछ र म त्यस्ता चिकित्सकहरु मन पराउँदछु जसले मलाई मन पर्ने कुराको सिफारिस गर्दछन्। कोठामा भएका सबै जना राम्रो सित हाँसे।

श्रीलंका

डिसेम्बरको मध्यताका श्रीलंकाबाट आएका करिव साठी जना अभ्यासी जो सेमिनारको लागि आएका थिए मालिकलाई भेट्नु भित्र आए तिनीहरुले मालिकलाई भने कि तिनीहरुलाई अब वढि प्रशिक्षकहरुको आवश्यकता छ किनभने केन्द्रहरु वढी रहेका छन् मालिक आत्यन्त खुशी हुनु भयो।

घाममा सत्रहरु : मालिक नियमित रुपमा वाहिर आउनु भएर कटेजको अगाडि वा कहिलेकाँही कटेजको पछाडि पनि बस्ने गर्नु हुन्छ। यी सत्रहरु कहिले काँही छलफल उन्मुख हुन्थे भने कहिलेकाँही यीनिहरु मौन सत्र हुने गर्दथिए। यसको सम्बन्धमा मालिकले भन्नुभयो “मलाई पनि वरिपरी मानिसको आवश्यकता हुन्छ। यो घामको कुरा मात्रै होईन। यो हृदयको कुरा हो। यो सूर्यको घाम, मानविय हृदय र चाहनाको मिश्रण हो।”

२२ डिसेम्बरको दिन छाला जोडने सत्य क्रिया भयो। यसलाई निको हुन केहि समय लाग्यो।

क्रिस्मस: बुधवार डिसेम्बर २५, २०१३

मालिक विहान अत्यन्त छिटै जागा हुनु भयो र सात बजे भन्दा पहिले नै तयार हुनु भयो र उहाँ अत्यन्त ताजा देखिईरहुनु भएको थियो र खुसी र उत्साहको भावमा हुनुहुन्थ्यो। उहाँले आफ्नो वरीपरी रहेका व्यक्तिहरुलाई क्रिस्मसको शुभकामना दिनु भयो। सुरुमा उहाँ ध्यानहलमा सत्सङ्ग संचालन गर्न जाने योजनामा हुनुहुन्थ्यो तर उहाँका चिकित्सकले उहाँलाई नजान सल्लाह दिए किनभने उहाँको हालैको शल्य चिकित्साले गर्दा उहाँले खुट्टा माथी उठाई राख्नु पर्ने थियो। जब उहाँले विहानको खाजा समाप्त गर्नु भयो सयकडौं अभ्यासीहरु हलमा जम्मा भई सकेका थिए, मालिकले सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो जुन एक घन्टा पाँच मिनेट सम्म चल्यो त्यसपछि उहाँले ४५ मिनेटसम्म वार्ता दिनु भयो। उहाँले सबैलाई अभिवादन गर्नु भयो र सुन्नु पर्ने आवश्यकता त्यसको अर्थमा ध्यान गर्नु पर्ने र त्यसलाई आत्मसात गर्नु पर्ने विषयमा बोल्नु भयो। उहाँले भन्नु भयो अन्यथा हामी शिक्षित मात्रै बन्दछौं हामी कहिलै सिक्न सक्दैनौं।

जनवरी २०१४

८ तारिखको दिन मालिक ब्रदर कमलेशको नयाँ घरमा जानुभयो। ब्रदर कमलेशले मालिकको ट्विल चियर गुडाउनु भयो अभ्यासीहरु बाटोमा लामबद्ध भएर उभिएका थिए। मालिकले रिवन काट्नु भयो र प्रसाद अर्पण गर्नु भयो। ब्रदर कमलेशले मालिकलाई घर भित्र लैजानु भयो। मालिकले सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो तर सत्सङ्गको ३५ मिनेटमा नै मोवाईलको घण्टि बज्यो, सबैलाई बाधा पर्यो र मालिकले तत्कालै सत्सङ्ग बन्द गर्नु भयो। मालिक दिक्क हुनुभयो र एउटा कडा वार्ता दिनु भयो। पछि सुत्ने कोठामा मालिकले भन्नु भयो। सत्सङ्ग अत्यन्त राम्रो थियो तर मलाई मोबाइलले बाधा पुर्यायो र मैले सिटिङ्ग समाप्त पर्नु पर्यो। मालिकले ब्रदर कमलेशको घरमा बस्ने यो

continued.▶

‘ शुभकामना दिनु भयो जो मालिक ध्यानहल तर्फ जाँदाको बाटोमा लामबद्ध भएर बसेका थिए । हल पुँरै भरिएको थियो र सत्सङ्ग करीव ५० मिनेट सम्म चल्थ्यो त्यसपछि, भजन गायन भयो । यद्यपि सत्सङ्ग पछि मालिक अत्यन्त थकित हुनु हुन्थ्यो तर उहाँ वाहिर आँउनु भयो र घाममा बस्नु भयो । पिथौरागढबाट आएका करिव १५० जना अभ्यासीहरूलाई भित्र आँउन अनुमति मिल्यो, त्यसपछि ओमेगा स्कूलका करीव २५ जना केटाकेटीहरू भित्र आएरमालिकलाई भेटे । जव मालिक, यहाँ बसिरहनु भएको थियो तिरुभल्लुर आश्रमको लागि प्रस्तावित गरिएको कटेजको नक्सा लिएर ब्रदर कृष्णा आँउनु भयो र त्यसलाई हेरेर मालिक र ब्रदर कमले शले केहि समय सम्म छलफल गर्नु भयो ।

बुधबार जनवरी १५, तिरुभल्लुर कटेज भूमि पूजा

आफ्नो कोठामा विहानको ध्यान पछि मालिक थकित र ज्वरांस महसुस गरिरहनु भएको थियो र उहाँका चिकित्सकको सल्लाहमा उहाँले तिरुभल्लुरको भ्रमण रद्द गर्नु भयो । उहाँले ब्रदर कमलेशलाई बोलाउनु भयो त्यहाँ गएर सत्सङ्ग संचालन गर्न र भूमि पूजा गर्न भन्नु भयो । उहाँहरू तिरुभल्लुरबाट फर्किएर आँउनु भयो र सुनाउनु भयो कि सबै

जना बनाउनु भएको थिएन् तर आफ्नो मन परिवर्तन गर्नु भयो र त्यहाँ केही दिन बस्ने निर्णय गर्नु भयो । मालिकले घरमा सुक्ष्म र आध्यात्मिक वातावरण कायम राख्नु पर्ने आवश्यकतामा जोड दिनु भयो जस्तै मालिकलाई त्यतै राख्दछ । त्यतै रहँदा मालिकले ईरान, पिथौरागढका केहि समुहहरूलाई भेट्नुभयो । एउटा साँभमा उहाँ सय जना भन्दा बढी अभ्यासीहरू भएको हलमा बस्नु भयो र तिनीहरूसित अन्तरक्रिया गर्नु भयो ।

जनवरी १४, २०१४ पोंगल :

मालिक विहानै तयार हुनु भयो र आफ्नो कोठामा भएकाकेहि व्यक्तिलाई शुभकामना दिनु भयो । मालिकले धैर्य पूर्वक सबै अभ्यासीहरूलाई

कुरा राम्रो सित सम्पन्न भयो र त्यहाँ करीव १५ सय अभ्यासीहरु उक्त कार्यक्रमको लागि उपस्थित भएका थिए ।

उहाँको स्वास्थ्य

यस महिनाको मध्य तिर मालिक केहि चिसो र खोकिले ग्रसित हुनु भयो । मालिकले भन्नु भयो यो राम्रो हुनेछ म विरामी एको समयमा मैले मानिसहरु लाई नभेटौं मलाई यो चिन्ता छ कि केहि तिनीहरु मबाट संक्रमित नहुन । उहाँले संगित सुन्नु भयो तथा उहाँको लागि किताव पढियो ।

जनवरी १८ देखि २४, International Scholarship Training Program (ISTP)

यद्यपि मालिकको स्वास्थ्य ठीक थिएन तथापि यो उहाँको लामो दौड (म्याराथन) जस्तो प्रशिक्षक तयारीको अवधि थियो । मालिकले आईतवारको दिन ISTP का सहभागीहरुलाई भेट गर्नु भयो र सिटिङ्ग प्रदान गर्नु भयो । त्यसपछि, उहाँले करिव तीस जना अभ्यासीहरुलाई प्रारम्भिक तयारीको लागि प्रशिक्षकहरु छुट्याउनु भयो जसलाई प्रशिक्षक बनाउने तयारी भईरहेको थियो । सोमवार र मंगलवारको दिन मालिक अन्त्यत अस्वस्थ हुनुभयो तर उहाँले शुक्रवारसम्ममा यो काम समाप्त गर्नु भयो । अन्तिम सिटिङ्ग पछि, उहाँले नयाँ बनाईएका सबै प्रशिक्षकहरुलाई भेटनु भयो तिनीहरुलाई प्रसाद र त्यही समयमा नै तिनीहरुको प्रमाणपत्र दिनु भयो । उहाँले भन्नु भयो “म सिटिङ्गको अवधि भरी नै आफ्नोखोकी रोकेर बसिरहेको थिएँ ता कि काममा बाधा पर्न नपाओस ।”

आइतबार २६ जनवरी, २०१४

मालिकले ब्रदर संस्कृत काननको गीता माथीको प्रवचन सुन्नु भयो र उहाँ राम्रो अवस्थामा हुनुहुन्थ्यो । साँझमा उहाँ सत्सङ्गको समयमा आश्रममा वरीपरी घुम्नको लागि निस्कनु भयो । उहाँले वेलुकि ५:४५ बजे कटेजको बाहिर अफ्रिकाबाट आएका अभ्यासीहरुलाई भेटनु भयो । उहाँले कटेजको अगाडि तिनीहरुसित केहि समय सम्म कुराकानी गर्नु भयो ।

जनवरी ३१, २०१४ चीनिया नयाँ वर्ष

मालिक धेरै सबैरै उठनु भयो र स्वास्थ्य स्थिति राम्रो थियो र अन्त्यन्त खुशी र फुर्तिलो महसुस गरेर बाहिर वसी रहनु भएको थियो । चीनिया अभ्यासीहरु आए र उहाँलाई केहि कुरा दिए मालिकले चीनिया भाषामा शुभ नयाँवर्ष भनेर शुभकामना दिनु भयो ।

तीनवटा वसहरु तिरुपुर तर्फ जानको लागि तयार भईरहेका थिए । मालिकले यातायातको जिम्मा लिने व्यक्ति लाई भेटनु भयो र एक अर्कोको दृष्टीबाट ओभरलै नपरि वसहरु कसरी लै जाने भनेर निर्देशन दिनु भयो ।

विहानको खाजा पछि, मालिकले आँगनमा क्यानाडाबाट आएका अभ्यासीहरु लाई भेटनु भयो तिनीहरुले अव आश्रम प्राप्त गरेको खुसीयाली मनाउँन केक काटे मालिकले सबैलाई वधाई दिनुको साथै सबैसित केक बाड्नु भयो ।

ओसेनिया सेमिनार

७-१७ जनवरी २०१४

वावूजी ममोरीयल आश्रम मणपाक्कम ओसेनिया केन्द्रमा अष्ट्रेलिया, फिजी, न्यू-क्यालोडोना र न्युजिल्याण्ड केन्द्रका अभ्यासीहरु वा.मे.आ. माणपक्कममा ७ देखि १७ जनवरी सम्म जम्मा भएका थिए । सेमिनार भन्दा पहिले ४ देखि ६ जनवरी सम्म प्रशिक्षकहरुको कार्यशाला आयोजना भएको थियो । उहाँको अस्वस्थताको बावजुद ४ तारिख विहानको दिन चालिस जना प्रशिक्षकको लागि सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो त्यस पछि एउटा भावस्पर्शी वार्ता दिनु भयो र आँगनमा तिनीहरुसित एक घन्टा समय विताउनु भयो । कार्यशाला सभाहलमा संचालन भएको थियो यस्तै प्रशिक्षकहरुलाई महत्वपूर्ण अन्तर्दृष्टि प्रदान गर्यो ।

२०० भन्दा बढी सहभागीहरु भएको ओसेनिया सेमिनार ७ तारिखको दिन अष्ट्रेलिया र न्युजिल्याण्डको वार्षिक साधारण सभा सहित मालिकको रेखदेख अत्यन्त सुमधुर थियो जव कि आफ्नो स्वास्थ्यको कारण उहाँ अत्यन्त पृष्ठभूमिमा हुनुहुन्थ्यो । कुनै एउटा व्यक्तिले प्रवेश गर्दाको क्षण देखि नै उहाँको प्रेम र प्रत्येक कार्यक्रमको पछाडि उहाँको मार्गदर्शन दिइरहेको हातको अनुभव गर्न सक्थ्यो ।

१० तारिखको साँझ ब्रदर कमलेशले युवाहरुलाई सम्बोधन गर्नु भयो । उहाँको सन्देश स्पष्ट थियो । कसरी हाम्रो समयलाई यस्तो प्रकारले उपयोग गर्ने ता कि हाम्रो दैनिक जीवनको साधारण गतिविधिहरु गर्दा पनि आध्यात्मिक रुपमा केन्द्रित गर्न सकिन्छ । जस्तो कि खाना खाँदा, सुत्दा र कुराकानीगर्दा ।

११ तारिखको दिन यद्यपि उहाँ स्वस्थ हुनुहुन्थेन तथापि मालिकले उनीहरुलाई कटेजको आँगनमा भेटनु भयो र उहाँले नैतिक व्यवहारको बारेमा बोल्नु भयो र त्यस पछि एउटा गहिरो सिटिङ्ग संचालन भयो । न्युजिलेन्ड कि एउटी बहिनीले माओरी भाषामा एउटा गित गाउँनु भयो त्यस पछि मालिक आफ्नो अध्ययन कक्षामा फर्कनु भयो ।

आईतवार विहान मालिकले संचालन गर्नु भएको सत्सङ्ग कार्यक्रमको अद्भुत समाप्ति थियो । ब्रदर कमलेशले अन्तिम भाषणमा हाम्रो अवस्थालाई कसरी कायम राख्ने र हामी आफ्नो घरमा फर्किएपछि समयको कसरी राम्रोसंग उपयोग गर्ने विषयमा प्रकाश पार्नु भयो ।

“म तपाईंहरु सबै सित नै छु चाहे तपाईंहरु मसित हुनुहोस वा मसित नहुनुहोस यसलाई विश्वास गर्नुहोस ।”

२० जनवरी सम्ममा तेह्रवटा देशहरुबाट आउने १६३ जना मध्य अधिकांश प्रतिनिधिहरु अफ्रिकन सेमिनारको लागि आइसकेका थिए अर्थात बोत्सवाना, क्यामरून, ईजिप्ट, केनिया, म्याडगास्कर, माउरिसस, मोरोको, टियूनिसिया, दक्षिण अफ्रिका, तान्जानिया र उगान्डाहरुबाट । दैनिक तीनवटा सामुहिक सिटिङ्ग हुने गर्दथिए विहान ६:३० बजे, ९ बजे र साँझमा ५ बजे र मध्याह्नको समयमा व्यक्तिगत सिटिङ्गहरु हुन्थे । यस्तो साथै वार्ताहरु भिडियोहरु (पूज्य मालिकका वार्ताहरु), अभ्यासी कार्यशाला, सहजकर्ताका कार्यशाला, प्रशिक्षक कार्यशाला र मालिकसित भेटघाटको कार्यक्रम संचालन भए । ब्रदर राजेश राठौर र ब्रदर कमलेशले अभ्यासीहरुसित वार्ता गर्नु भयो ।

यी वार्ताहरुले अगाडिको बाटोको लागि स्पष्टता र मार्ग दर्शन प्रदान गर्यो ।

अभ्यासीहरुले अघिल्लो दिन ISAW हरूको समुहलाई मालिकले अघिल्लो दिन दिनु भएको वार्ता हेरे जस्मा उहाँले भन्नु भयो कि प्रत्येक व्यक्ति एउटा सलाईको काँटीले मैनबत्ती बालेको जस्तो हुनु पर्दछ । हामीले आफूलाई रुपान्तरण गर्नु पर्दछ त्यसपछि हाम्रो कार्य र व्यवहारले अरुहरुलाई रुपान्तरण गर्नु पर्दछ ।

सहभागीहरुको बीच अन्तरकृया र एकिकरण गर्ने उद्देश्यले साना समुहहरु बनाईए । व्यक्तिगत सिटिङ्ग पछि गर्नु पर्ने काम के थियो भने प्रत्येक सहभागीले तिनीहरु स्वयं कै बारेमा तीनवटा सरल प्रश्नको उत्तर दिनु पर्ने थियो । मानवीय स्तरमा यो अभ्यास भावुक र मर्मस्पर्शी हुनगयो । आँसु र हाँसोको मिश्रणबाट तिनीहरुले एक अर्कालाई नजिकैबाट चिन्न थाले र अफ्रिकन भाईबहिनीहरुको माझ घनिष्ठ सम्बन्ध कायम भएको स्पष्ट नै देखियो ।

पहिलो दिनमा नयाँ अभ्यासीहरुलाई मालिकसित परिचय गराईयो । अर्को दिन मालिकले उक्त समुहलाई सत्सङ्ग संचालन गर्नु भयो । २६ जनवरी आईतवारको दिन साँझको सत्सङ्ग पछि उनीहरुलाई मालिकसित भेट गर्न बोलाईयो । यस सत्रको अवधिमा मालिकले अफ्रिकन सहभागीहरुको केहि डर र चिन्तालाई सम्बोधन गर्नु भयो ।

नेपाल समाचार

पूज्य लालाजी महाराजको १४१ औं शुभजन्मोत्सव उत्सव, २ फेब्रुअरी २०१४ काठमाण्डौ

पूज्य लालाजी महाराजको शुभजन्मोत्सव नेपालको काठमाण्डौ सेन्टर, विराटनगर, महेन्द्रनगर, बस्तीपुर, भैरहवा, नेपालगञ्ज लगायतका सेन्टरहरूमा हर्षो उल्लासका साथ मनाइयो । सबै जसो सेन्टरहरूमा दिन भरिको कार्यक्रम राखियो । नेपालमा १९९८ फेब्रुअरी २ तारिख देखि नै पहिलो पटक लालाजी महाराजको शुभ जन्मोत्सव मनाइएको हो । सोहि पश्चात नियमित शनिवारको सामूहिक सत्संग शुरु हो ।

यसवर्ष मालिकहरूको जन्मोत्सव मनाइने घोषणाले सबै अभ्यासीहरू हर्षित भए । सन् २०१४ को लागि तीनवटा मुख्य उत्सवहरूको योजना गरिएको जानकारी सहज सन्देश नं. २०१३.५४, बुधवार, १८ डिसेम्बर २०१३ बाट थाह पाइयो । जसले लालाजीको जन्म उत्सव २ फेब्रुअरी (चार दिन १, २, ३ र ४ फेब्रुअरी) बाबुजी महाराजको जन्म उत्सव २९, ३० अप्रिल र १ मे. यी दुवै डि.जे.पार्क, तिरुप्पुरमा आयोजना हुने र वर्तमान पूज्य चारीजी महाराजको जन्म दिवस चेन्नाई नजिक तिरुभल्लुरमा २३, २४ र २५ जुलाईमा आयोजना हुने भनिए पनि सहज सन्देश नं. २०१४.१४, विहिवार ६ मार्च २०१४ बाट पूज्य चारीजी महाराजको जन्म दिवस पनि डि.जे.पार्क, तिरुप्पुरमा नै आयोजना हुने नयाँ जानकारी पाइयो ।

मणपाक्कमा आदि गुरुको जन्म उत्सवमा पूज्य मालिकले निकै भावस्पर्शी बार्ता दिनुभयो जसको पूर्णपाठ मिशनको वेवसाईटमा पढ्न सकिन्छ । आदि गुरुको जन्म उत्सवको पावन अवसरमा हामीले बाबुजी महाराजबाट सन्देश प्राप्त गर्नु जसमा हाम्रा मालिकहरूको जन्म उत्सवहरू श्रद्धा, प्रेम र स्मरणको साथ मनाउनु पर्ने आवश्यकतामा पूनः जोड दिइएको छ । मालिकले सोहि अवसरमा “श्रद्धा, प्रेम र स्मरण यी तीन त्यस्ता अङ्गहरू हुन जुन हामीले लक्ष्य तर्फको उकालो चढ्दा आध्यात्मिकताको औजारको रूपमा राख्नुपर्दछ, यदि हामीले कृपा प्राप्त गर्ने हो भने अभ्यासीको प्रयासको पनि गणना हुन्छ, जो थोरै होइन ” भन्नुभयो ।

रिपोर्ट ब्रदर चिरन्तन, काठमाण्डौ

पूज्य लालाजी महाराजको शुभजन्मोत्सव २ देखि ४ फेब्रुअरी २०१४ तिरुप्पुर

लालाजी महाराजको शुभजन्मोत्सवको भण्डारामा भाग लिन म काठमाण्डौबाट तिरुप्पुर पुगे । मैले भण्डारा पुगेर फर्केका अभ्यासीहरूले आफ्नो अनुभव साट्ने क्रममा उनिहरूले साच्चै हलुंगो, पूर्ण र सन्तोष अनुभव गरेको थाह पाएको थिए । यो मेरो पहिलो भण्डारा हो जसमा मैले पनि त्यहि नै अनुभव गरे । मैले मात्र होइन हामी मध्ये धेरैको अनुभव यस्तै थियो र यस पटक धेरैले कृपाको स्पष्ट अनुभव गर्नु । लालाजी महाराजको यस जन्मोत्सवको भण्डाराको शुभ अवसरमा मैले सिकेका कुराहरू बाड्न चाहान्छु ।

ब्रदर कमलेशको सटिक र स्पष्ट बार्ताले हामीलाई एकदमै छोयो । हामी मध्ये धेरैलाई यो लाग्न सक्तछ कि हामीले एकदम धेरै गरिरहेका छौं तर यी भण्डाराहरूले हामीलाई आध्यात्मिक विकासको अवसर प्रदान गर्दछ र साथै यो यथार्थ बुझ्न मद्दत पनि गर्दछ कि अझ धेरै नै गर्न बाकि छ । साथै लक्ष तिर अधि बढ्न मद्दत समेत गर्दछ ।

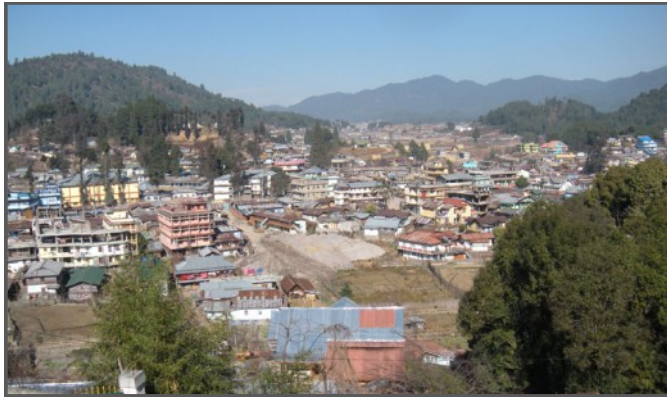
ब्रदर कमलेशले भन्नुभयो कि ध्यान, निरन्तर सम्झना र सफाईका कृयाहरूमा हामीलाई आनन्द आउनुपर्दछ र यस प्रति हामीमा रुचीहुनु पर्दछ । उहाँको भनाईमा बरु शुरुमा हामीले ईश्वर सम्झेर सधै दुई थोपा नक्कली आसु नै किन नभारौं, ईश्वर अन्धा छैनन् र ईश्वर, आमालाई बच्चाको बोलाउदा आमा दौडेर जस्तै जब यी आसुहरू वास्तविक हुन पुग्दछन् ईश्वरको कृपा हामीलाई प्राप्त हुने छन् । मैले सिकेको आर्को कुरा के हो भने हामी धेरैले ध्यानमा केहि अनुभव नभएको गुनासो गर्दछौं तर वास्तवमा हामीले अनुभव प्राप्त गर्ने दिशा तर्फ कार्य गर्दैनौं । हामीले ध्यान गर्ने बित्तिकै जुरुक्क उठ्नु हुँदैन बरु आखा चिम्लिएर आफ्नो अवस्था बारे चिन्तन मनन गर्नु पर्दछ जब सम्म आफ्नो अवस्था परिपक्व हुँदैन । ध्यान पछि केहि समय शान्त भावले बस्दा हामीले प्राप्त गरेको अवस्था परिपक्व हुन मद्दत पुग्दछ । यसरी प्राप्त अवस्थालाई हामीले सानो विरुवालाई कसैले नटेकोस भनि छेकवार लगाउएर जोगाए जस्तै जोगाउनु पर्दछ । नत्र प्राप्त ति सूक्ष्म अवस्थाहरू फुलको सुवास सरि नै हराउनेछन् । हामीले प्राप्त ति अवस्थाहरू जोगाइ राख्नु पर्दछ र चाहेको बेलामा त्यसलाई आवश्यक भएमा आखा चिम्लेर सम्झनु सक्नुपर्दछ । अभ्यास द्वारा हामीसबैले यो गर्न सक्तछौं किनकि मालिकले हामीलाई ग्रहणगर्ने शक्ति प्रदान गर्नु भएको छ यो शक्तिलाई प्रयोगमा ल्याउँ भने मात्र यसले कार्य गर्दछ ।

यस वर्ष मालिक यस मिशनसग जोडिनु भएको ५० वर्ष अर्थात आधा शताब्दि पुरा भएको छ । यसले मालिकको ५० वर्षको लामो आध्यात्मिक यात्राको सम्झना गराएको छ । भण्डाराले मलाई म मेरो आध्यात्मिक यात्रामा कहाँ छु र मलाई कहाँ पुग्नु छ भन्ने हेक्का दिलाएको छ ।

सिस्टर लीना प्रभाकर, काठमाण्डौ

जिरो आश्रम, अरुणांचल प्रदेश

प्रकाशको केन्द्र

जुलाई १९९४ मा आश्रम निर्माण गर्ने अनुमति दिनुभयो । यद्यपि दुर्गम र पहाडि बनौटको कारणले

जिरो, अरुणांचल प्रदेशको तल्लो सुवानसिरी जिल्लाको सदरमुकाम ५००० फिटको उचाईमा अवस्थित रहेको छ । यो फैलिएको पहाडि क्षेत्र प्रकृतिको एउटा हृदय स्पर्शी दृश्य प्रस्तुत गरिरहेको छ । जिरो प्रदेशको राजधानी इटानगरबाट १८० कि.मि.पर र सबैभन्दा नजिकैको विमानस्थल उत्तर आसामको लिलावटी विमान स्थलबाट जठट कि.मि. पर रहेको छ । जिरो पठारको जनसंख्या करिब २५००० रहेको छ तथा यहाँ अपाटानी नामक आदिवासीहरु वसोवास गर्दछन् । जस्तै सूर्य र चन्द्रमा देवताहरुको पूजा गर्दछन् जसलाई डोनी र पोलो भनिन्छ ।

सन् १९८५ मा ब्रदर के. एन. तिवारी (उत्तराखण्डबाट) जो अरुणांचल प्रदेशको वागवानी विभागमा काम गर्नु हुन्छ सरुवा भएर जिरोमा आँउनु भयो । सन् जठडछ सेप्टेम्बर महिनामा एक दिन साँझ जव उहाँ डुलिरहनु भएको थियो उहाँलाई अचानकै ध्यानमा वसिरहेको जस्तो अनुभव भयो । त्यसपछि उहाँले प्रेमको चिन्हको रुपमा एउटा आश्रम निर्माण गर्ने निर्णय गर्नुभयो । सन् १९८७ मा पहाडको पुरै टुप्पामा पर्खाल लगाईयो । त्यसपछि पूजाका अन्य स्थानहरु पनि यसै जमिनमा आए । त्यसपछि उहाँ व्यक्तिहरुका माँझ सहज मार्गको दर्शन प्रचार गर्न घरहरुमा जान सुरु गर्नु भयो । तिनीहरुको रुचि देखेर उहाँले प्रशिक्षक पुरुषोत्तम अग्रवाल (उत्तरि लखिनपुर) र के.वि. चक्रवर्ती (हटानगर) ईश्वर प्रसाद अग्रवाल (तिनसुकिया) हरूलाई सन् १९९२ देखि समय समयमा आएर मद्दत गर्न अनुरोध गर्नु भयो ।

अभ्यासीहरुको संख्यामा वृद्धि हुँदै गए पछि उनिहरुले आश्रमको आवश्यकता महसुस गरे । जग्गाको त्यो क्षेत्र जुन पहिले प्रस्तावित भएको थियो त्यो १२ सेप्टेम्बर १९९३ मा औपचारीक रुपमा नै SRCM लाई छुट्याईयो । मालिकले ब्रदर इश्वर प्रसादलाई जिम्मा दिनु भयो । जस्तै ४

योजना कठिन थियो तर अभ्यासीहरुको उत्कृष्ट प्रेम र ईच्छाले आश्रम निर्माण गर्न सम्भव भयो ।

१४ सेप्टेम्बर १९९६ को दिन आश्रमको उदघाटन ब्रदर एस.ए.सारनाडले (SRCM का तत्कालिन सचिव) उदघाटन गर्नु भयो । नजिकैका केन्द्रहरुका करिब सत्तरी जना अभ्यासीहरु उदघाटन समारोहमा सहभागी भएका थिए । जुलाई २००३ मा ब्रदर यु.एस. वाजपेई (SRCM का सचिव) ले आश्रमको भ्रमण गर्नु भयो । यद्यपि मन्दिर समितिले औपचारीक रुपमा नै मिशन लाई जग्गा छुट्याई सकेको थियो, सन् २००० मा अरुणांचल प्रदेश सरकारलाई एउटा निवेदन दिईयो र अन्तिम रुपमा १८९० बर्ग मी. जग्गा सरकारले प्रदान गर्‍यो ।

यस आश्रमको दुईतल्ले भवन रहेको छ जस्को भुई तल्लाको क्षेत्रफल १२२ बर्ग मी. रहेको छ । आवासको रुपमा प्रयोग हुन्छ । र पहिलो तल्ला १२८.३८ बर्ग मी. रहेको छ जस्मा एउटा सुत्ने कोठा, पाहुना कोठा डाइनिङ कोठा बैठक कोठा र सँगै जोडिएको स्नान घर र भान्सा भएको मालिकको कोठा रहेको छ ।

ध्यान हल ११९ बर्ग मी. क्षेत्रफलको अर्ध स्थायी प्रकृतिको रहेको छ । यस्को भित्ताहरु छुट्टै वाँसको भाटालाई एउटै ठूलो आकारमा जोडेर बनाईएको छ । हालको अभ्यासीसंख्या ८० जना भन्दा बढी रहेको छ । आइतवारको सत्सङ्गमा उपस्थिति बीस देखी पचास सम्म रहेको छ । जिरो आश्रमले अरुणांचल आश्रमको दुर्गम क्षेत्रहरुमा मिशनलाई विस्तार गर्न मद्दत गरेको छ ।